

Ақийда дарслари (219-дарс) Яъжуж-Маъжуж

19:00 / 14.03.2023 5846

Қиёматнинг бу аломати ҳақида Қуръони Каримнинг Каҳф ва Анбиё сураларида оятлар келган.

Аллоҳ таоло Каҳф сурасида:

«Эй Зулқарнайн, албатта, Яъжуж ва Маъжуж ер юзида бузғунчилик қилувчилардир. Сенга хароҷ берсак, биз билан уларнинг орасида тўсиқ қилиб берурмисан?» дейишди», деган (94-оят).

Икки тоғ орасидаги қавм Зулқарнайнга Яъжуж ва Маъжуждан шикоят этдилар. Уларнинг ер юзидаги бузғунчиликларидан арз қилдилар.

«Эй Зулқарнайн, албатта, Яъжуж ва Маъжуж ер юзида бузғунчилик қилувчилардир.....»

Яъжуж ва Маъжуж ҳақида ҳам жуда кўп гаплар бор. Бу ҳам тахминий гаплардан иборатдир. Биз эса ўз одатимизча, Қуръони Каримдаги маълумотлар билан кифояланамиз. Шуниси хайрли.

«Сенга хароҷ берсак, биз билан уларнинг орасида тўсиқ қилиб берурмисан?» дейишди».

Мазкур қавм Зулқарнайндан: «Агар хароҷ тўплаб берсак, ўша Яъжуж ва Маъжужлар билан бизнинг орамизга тўсиқ қуриб берасанми?» деб сўрадилар. Шу билан уларнинг ҳужумларидан, бузғунчиликларидан қутулмоқчи бўлдилар.

Зулқарнайн мазкур қавм билан Яъжуж ва Маъжуж орасида радм – улкан ва мустаҳкам тўсиқ қура бошлади. Дастлаб

«Менга темир парчаларини келтиринг», деди (96-оят).

Яъни одамларни темир топиб келишга буюрди. Улар олиб келган темир парчаларини ўша икки тоғ орасига тўплата бошлади.

«Ниҳоят, тоғнинг икки томонини баробарлаштирганда: «Дам уринглар!» деди» (96-оят).

Яъни темир парчаларини тўплаб-тўплаб, икки тоғ орасини тўлдирдилар. Ундан кейин Зулқарнайн босқонлар билан дам уриб, темирларни қизитиб, эритишга киришди.

«Ниҳоят, уни (темир уюмини) ўт-оловга айлантиргач: «Олиб келинглар, устидан мис қуяман», деди» (96-оят).

Яъни икки тоғ орасига тўпланган темирни босқонлар билан дам уриб, алангалатиб, эритиб олов ҳолига келтирдилар. Ана шунда Зулқарнайн одамларига: «Энди эритилган мис олиб келинглар, олов бўлиб турган темир устидан қуяман», деди.

Мис аралашган темир янада мустаҳкам бўлиши яқинда кашф этилди. Демак, ўша замонда ҳам Зулқарнайн Аллоҳ унга берган илм орқали бу сирни яхши билган ва жуда мустаҳкам девор қуриб, ҳалиги қавмнинг Яъжуж ва Маъжужнинг ҳужумларидан сақланишига ёрдам берган.

«Бас, унинг устига чиқа олмадилар, уни тешиб ҳам ўта олмадилар» (97-оят).

Яъни Яъжуж ва Маъжужлар Зулқарнайн қурган радм – девор тўсиқ устига чиқа олмадилар ва улар уни тешиб ҳам ўта олмадилар. Зулқарнайнга Яъжуж ва Маъжуждан шикоят қилиб, ёрдам сўраган қавмлар омонликка эришдилар. Зулқарнайн ишни жуда ҳам пухта амалга оширган эди.

Имом Аҳмад ибн Ҳанбал розияллоху анху Суфёни Саврий розияллоху анхудан қилган ривоятда Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васалламнинг завжаи мутаҳҳаралари уммул мўминийн Зайнаб бинти Жаҳш онамиз қуйидагиларни айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам уйқуларидан юзлари қизарган ҳолларида «Арабларнинг ҳолига яқинлашган ёмонликдан вой бўлсин, бугун Яъжуж ва Маъжуж радми – саддидан мана шунча очилди», деб туриб, бош ва кўрсаткич бармоқларини ҳалқа қилиб кўрсатдилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули, ичимизда аҳли солиҳлар бўла туриб, ҳалок бўламизми?» дедим мен.

«Ҳа, агар ёмонлик кўпайса», дедилар у зот».

Шунингдек, имом Муслим, имом Термизий, имом Ибн Можа, имом Аҳмад ва имом Абу Довуднинг ривоятларида ҳам Яъжуж ва Маъжуж ҳақида хабарлар келган.

Аллоҳ таоло Анбиё сурасида шундай деган:

«Ниҳоят, Яъжуж ва Маъжуж очилиб, улар ҳар бир тепаликлардан шошилиб келганларида ва ҳақ ваъда яқинлашганда, ногаҳон куфр келтирганларнинг кўзлари чақчайиб: «Ҳолимизга вой! Бундан ғафлатда эдик. Йўқ! Бизлар зулм қилувчилар эдик!» (дерлар)» (96-97-оятлар).

Каҳф сурасида айтиб ўтилганидек, қиёматнинг аломатларидан бири – Зулқарнайн қурган садд-тўғон очилиб, Яъжуж ва Маъжужлар чиқиб кетишидир. Ушбу оятда:

«Ниҳоят, Яъжуж ва Маъжуж очилиб, улар ҳар бир тепаликлардан шошилиб келганларида» деб айтилмоқда.

Демак, улар жуда кўп бўлиб, кўпликларидан юрганларида худди сел оққандек оқиб келар эканлар.

«...ва ҳақ ваъда яқинлашганда...»

Яъни қиёмат қоим бўлгандаги ҳолни кўрсанг, унинг даҳшатидан, қўрқинчи ва азобидан

«...ногаҳон куфр келтирганларнинг кўзлари чақчайиб», яъни қотиб қолади.

Кўзларини юма олмайдилар. Айни пайтда ўз ҳолларига йиғлай бошлайдилар:

«Ҳолимизга вой! Бундан ғафлатда эдик».

Яъни қиёмат қоим бўлиб, ҳамма қайта тирилиб, сўроқ-савол, ҳисоб-китоб, жазо-мукофот бўлишидан ғафлатда эдик. Бундай бўлишини ўйлаб кўрмаган эдик.

«Йўқ! Бизлар зулм қилувчилар эдик!» дерлар».

Йўқ, биз ғафлатда эмас эдик. Балки, билиб туриб тайёргарлик кўрмаган эдик. Ишонмаган эдик. Зулм қилган эдик, дерлар.

Ақоид илми уламоларимиз Яъжуж ва Маъжуж ҳақидаги ояти карима ва ҳадиси шарифларни мукамал ўрганиб, қуйидаги хулосани айтадилар:

«Яъжуж ва Маъжуж жуда ҳам кўп сонли бир қавм бўлиб, уларнинг чиқишлари қиёматнинг аломатларидан биридир. Улар ер юзини фасодга ва харобга тўлғазадилар. Уларнинг қачон чиқишини эса Аллоҳ таолодан бошқа ҳеч ким билмайди».

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 22 июлдаги 03-07/5979-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.